

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1664/2016
22.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Јакша Јојић, адвокат из ..., против тужене Јавне медијске установе Радио Телевизија Србије, Београд, са умешачем на страни тужилаца „ГГ“ из ..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 59/16 од 22.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 59/16 од 22.06.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 59/16 од 22.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 7/15 од 23.11.2015. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да тужиоцима на име накнаде за два репризна емитовања ... епизода ТВ серије „...“ у периоду од 19.08.2013. до 05.10.2013. године солидарно исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.03.2013. године до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 9.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 59/16 од 22.06.2016. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца и умешача на страни тужилаца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П4 7/15 од 23.11.2015. године, док је у ставу другом изреке одбијен као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложили су да се ревизија сматра посебном применом члана 404. ЗПП, због потребе решавања правног питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени. У конкретном случају није потребно разматрати правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана нити дати ново тумачење права, нити је у овом спору потребно уједначавање судске праксе. Нижестепене пресуде садрже одлуке о тужбеном захтеву тужилаца које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим ставовима Врховног касационог суда по питањима имовинских права интерпретатора, преноса имовинских права интерпретатора као и права законских наследника интерпретатора на накнаду по основу ауторских и извођачких права насталих у току ангажовања интерпретатора у програмима туженог.

Испитујући дозвољеност ревизије тужилаца применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради исплате накнаде по основу ауторских и извођачких права поднета је суду дана 14.01.2015. године.

Имајући у виду да се ради о спору за исплату накнаде поводом ауторских и извођачких права, која се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела (500.000,00 динара) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић